

am văzut un nor

în formă de mustață.
nu, nu, nu.
nu din aia de
Don Quijote
sau
Salvador Dali
care te-ar putea înțepa
dacă ai sta între ei
la masă.
nici de
portar
sau
atacant
al selecționatei Germaniei
din 1982.
mai degrabă
ar fi putut fi
mustața unui
profesor
universitar
lusitan
de geologie.
sau,
dacă ai scalpa

frizura
oricăru Beatle
de pe
„A Hard Day’s Night“,
ai micșora-o de 8 ori,
ai roti-o orizontal cu 180 de grade
și ți-ai lipi-o deasupra buzelor.
cam așa.
profilată pe cerul albastru
încălzit global
cu o sobă de teracotă
hrănită cu
lemn de cedru
și
mesteacăn
tăiat ilegal
în Bucovina;
pe a cărei ușă
(a sobei –
dacă ați uitat,
că nu-s Leonard Cohen
să zic că cerul are ușă)
scrie cu marker
făcut permanent :
„avem
pungi
pentru

lacrimi
biodegradabile“;
aproape că m-a...
(cum se zice „shake“ în română?)
... zguduit în
convingerea mea
că
dumnezeu
e
femeie
și
ne-a creat
în „acele“
zile
ale lunii.
nu mai zic nimic.
butonez
în timp ce mă plimb
pe străzile
Bucureștiului
extrovertit
n-aș vrea să mă calce
– doamnă ferește –
o mașină
și să aflu
murind
răspunsul

la
TOATE
întrebările
vieții.

(12 ianuarie 2020)

mare lucru

să ai
un dușman
din exterior.
nu te fute grija
că se
ia la trântă
ficatu'
cu
pancreasu'
ochiul stâng
îl mituiește
pe ăl drept
pentru
cel mai bun
punct
de
vedere,
mâinile
se bat
cu
pumnii-n piept
și picioarele
își dau
picioare.

zău,
mare lucru
să ai
un dușman
din exterior.
asta
au nimerit-o
la fix
textierii
maneliști.

(19 iunie 2020)

oameni și pisici

mâțele sunt fix pix cu alea 9 vieți ale lor.
noi ne putem lăuda cu cel puțin 9 morți.
ai divorțat – ai murit.
te-ai mutat – ai murit.
ți-ai schimbat locul de muncă – ai murit.
ai emigrat... ai ghicit.
ba chiar și tunsul...
(bine, eu n-am păr, deci ar trebui să tac)
ce-i drept sunt și niște nașteri aferente, dar asta
n-are de ce să ne bucure prea tare.
se știe, nașterile costă mult și mai sunt și
dureroase.
(bine, eu n-am născut, deci ar trebui să tac)
concluzii feline:
pisicile cu peste 5 vieți consumate au emigrat
pe Facebook, de frica șoferilor autohtoni și a
lipsei autostrăzilor.
„râsul e sănătos“ doar dacă nu-i dă un alt râs cu
pulanu-n cap.
„partea leului“ se măsoară – din păcate pentru
noi – în raport cu euro.

(7 februarie 2019)

am stat toată noaptea să colorez gânduri negre

vă zic de pe-acum
n-a fost ușor.
câte straturi de galben irosite pe-o umbră!
s-a rupt vârful la roz
la mov
la albastru
cu verde am dat de pământ...
de draci!
s-a rostogolit sub patul cel mare
și-a îmbătrânit singur.
generații de chiriași din viitor n-au dat de el.
(uneori îl pomenesc ca pe un Yoda frustrat că n-a
venit Luke niciodată)
am stat toată noaptea să colorez gânduri negre.
dar la un moment dat
jaluzeaua
de la fereastra dinspre stradă
prost trasă
a-nceput să strălucească.....●●●●

și uite!

(19 septembrie 2019)

aș vrea ca avioanele să nu mai zboare în linie dreaptă

să scrie mesaje politice sau porcoase cu
excrementele-norișori pe cerul de toamnă.
aș vrea să punem coloranți în priviri ca să se vadă
traietoriile.

să părem ancorați de vitrine, de fuste, de
mașini fițoase...

aș vrea să vorbim fiecare pe limba lui unică și
personalizată.

(și să nu existe Google translate sau alte trăsni
ajutătoare)

ca să înțelegem în sfârșit că nu ne
înțelegem de fapt.

aș vrea să ne îmbătăm cu potențiatori de arome.
pentru că toate drumurile duc 'aroma,
nu-i așa?

aș vrea ca toate războaiele să fie de țesut
și Hitler să fi intrat, dracului, la facultate.
dar despre morți... numai de rău.

aș vrea să-mi pun pofta în cui.
dar cuiul e strâmb.

așa că mă strâmb la mine în oglindă
și-mi fac semne obscene cu mâna dreaptă.
sau era stânga?

(17 septembrie 2018)

scriu la comandă

a, nu cum credeți voi.

nu mi-a comandat vreun baștan-manelist un sonet
despre iubirea lui neîmpărtășită.

nici un baron local o odă pentru sectorul 2.

am comandat o bere neagră.

știu, e cam devreme.

dar e octombrie și e soare („și e bine“ ca să cităm
din clasici)

(și pentru că îmi plac la nebunie parantezele)

(le-aș ridica la rang de... ne-paranteze)

sunt înconjurat de liceeni (mai mult sau mai puțin
rock'n'roll) semn că e o școală prin apropiere.

discută veseli despre shiturile lor de liceeni.

le știți.

văd stative și chitări și boxe.

aha. aici se cântă.

sunt un încuiat.

a, nu în sensul că „nu se mai face muzică ca pe
vremea mea“

sau

„ce bine era când jucam fotbal pe uliță în loc de
Candy Crush Saga“

... deși...

sunt încuiat pe dinafară, da?